

Ο ΧΟΜΠΙΣΤΑΣ

«ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ
2.500 ΟΡΤΥΚΙΑ
ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΓΙΑ
ΝΑ ΤΑ ΘΡΕΨΩ...»

«Όποτε πετώ τα πέντε γεράκια μου νιώθω ότι τα έχω όλα, χαλαρώνω! Εκείνες τις ώρες ξεχνιέμαι εντελώς! Απολαμβάνω την επικοινωνία μαζί τους, κόντατάς τους σήματα με τη σφουρίχτρα μου. Όταν πια σπκώσω το κέρι στο οποίο φοράω γάντι, ξέρω ότι κατά 99,9% θα το δουν από πολύ ψηλά και θα έρθουν κοντά μου...», λέει ο 38χρονος Κώστας Αμνασιδής, καθηγητής Πληροφορικής στα Τρίκαλα Ημαθίας. Σήμερα, είναι ο πρόεδρος της Πανελληνιακής Λέσχης Ιερακάρδων (<http://www.falconers.gr>) που ιδρύθηκε το 2009 με σκοπό να οργανώσει τους χομπίστες γερακάρδων – πανελλαδικά είναι περίπου τριακόσιοι. «Εχω δυο ζευγάρια πετρίτες κι έναν κυνηγογέρακα. Τα στεγάζω δίπλα από το σπίτι μου σε ξύλινο σπιτάκι, όπου στεκονται δεμένα πάνω σε ειδική βάση. Τους φοράω και κουκούλα, απαραίτητη από το πρώτο κιόλας στάδιο εξημέρωσής τους, για να μη στρεσάρονται από εξωτερικά ερεθίσματα που διαφορετικά θα έβλεπαν. Τα βγάζω έξω όλα μαζί. Θέλουν έξοδο για τουλάχιστον δύο ώρες κάθε μέρα σε πεδιάδες με θάμνους και χόρτα, όπου τα αφήνω να πετάξουν...» διευκρινίζει.

Για αρχή βάζει τα γεράκια του να ασχοληθούν με το θέλητρο, μια κατασκευή - ομοίωμα από φτερούγες φασιανού ή πέρδικας, δεμένες με τέτοιο τρόπο ώστε να στριφογυρίζουν. «Ετσι τα ξεγελάω, νομίζουν ότι από εκεί κάτω υπάρχει θήραμα όταν έρχονται από ψηλά με φόρα! Κι εγώ επαναλαμβάνω την κίνησή μου αυτή, ώστε αυτά να ανεβοκατεβαίνουν και να δυναμώνουν. Μετά τα ταΐζω: χρειάζομαι ετησίως 2.500 ορτύκια τα οποία εκτρέφω αποκλειστικά γι' αυτόν τον σκοπό. Κάθε γεράκι μου κοστίζει περίπου 1.500 ευρώ τον χρόνο. Τα αγαπάω όμως, είναι πια τρόπος ζωής για μένα...» τονίζει.

Επάγγελμα: γερακάρης

Αγάπησε τα αρπακτικά από εννέα χρονών. Τώρα, βγάζει το ψωμί του με... συνεταιίρους τα γεράκια του.

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΗ

«Από εννέα χρονών έχω πάθος με τα γεράκια και τα άλλα αρπακτικά! Μεγαλώνοντας, πήγα και σε γερακάρδες στη Γερμανία για να εκπαιδευτώ στην τέχνη αυτή, την ιερακτοτροφία. Την ασκώ πλέον και για βιοπορισμό, δέκα χρόνια τώρα, οπότε εκπαιδεύω και εκπρέφω αυτά τα εντυπωσιακά πτηνά...». Είναι, όπως λέει, ο μοναδικός επαγγελματίας γερακάρης στην Ελλάδα, με επίσημη άδεια εκπαίδευσης και εκτροφής αρπακτικών πτηνών. Ταυτόχρονα λειτουργεί από το 2006 και το μοναδικό ελληνικό θεματικό πάρκο με ημερόβια και νυκτοβία είδη τους στο χωριό Αγορά, στον Δήμο Δοξάτου Δράμας. Εκεί, σε μια έκταση οκτώ στρεμμάτων, ο εναέριος «στόλος» του Κώστα Ελευθεριάδη – συνολικά τριάντα περιφανα πτηνά – μαγνητίζει μικρούς και μεγάλους με τις υπερπτήσεις του, με τη... βλοσυρή όψη και τα γαμψά νύχια. «Η ατραξιόν είναι το πέταγμά τους! Είναι όλα τους επιβλητικά, κυρίως τα μακρυφτέρουγα υψηλής πτήσης, όπως ο κυνηγογέρακας που ανοίγει έως και ογδόντα εκατοστά τα φτερά του. Το ίδιο και ο πετρίτης που πάνε ταχύτητα έως και 400 χιλιόμετρα την ώρα στην κάθετη

εφόρμησή του προς το θήραμά του, όταν το εντοπίσει από ψηλά!» λέει σήμερα στα «ΝΕΑ». Δύο φορές την ημέρα κάθε Σαββατοκύριακο και από μία τις καθημερινές οργανώνεται, έναντι εισιτηρίου, επίδειξη για το κοινό. «Δείχνουμε στους επισκέπτες μας πώς αφήνουμε ελεύθερα τα πουλιά να πετάξουν και πώς αυτά επιστρέφουν στη βάση τους. Θεαματικός είναι και ο τρόπος που πίνουν το κρέας που τους πετάμε στον αέρα. Τρώνε συνήθως κοτόπουλο ή ορτύκια κατεψυγμένα. Πρέπει η τροφή που τους δίνουμε να έχει πάνω της και τα πούπουλα ή τη γούνα του ζώου γιατί αυτό τα βοηθά στην πέψη τους. Ακόμα και σε μικρά παιδιά που φορούν γάντια πηγαίνουν τα γεράκια και κάθονται στο χέρι τους. Είναι ακίνδυνα, καθώς τα έχουμε εκπαιδεύσει κατάλληλα και εξημέρωσει...» υποστηρίζει.

«Σαν παιδιά μου!»

Η μέρα του 53χρονου είναι στο μεγαλύτερο μέρος της γεμάτη, αφού τα γεράκια χρειάζονται τη συχνή φροντίδα του. «Αυτή την εποχή έχω και δώδεκα νεογέννητα. Εχω κι άλλα που κλωσάνε, περιμένω και γεννιπούρια προσεχώς. Στο εκτροφείο μου, δηλαδή, κάνω και αναπαραγωγή, με φυσική ή και τε-

χνητή γονιμοποίηση. Στην ουσία, εγώ τα δημιουργώ αυτά τα πουλιά από το μηδέν και απολαμβάνω καθημερινά, χάρη σ' αυτά, εικόνες φανταστικές! Εγώ παίρνω τα αυγά τους και τα βάζω στην κλωσομηχανή. Ταΐζω τους νεοσσούς με το τοιμηδάκι μου βάζοντας στο στόμα τους κοτόπουλο αλεσμένο κάθε δύομισι ώρες, τουλάχιστον τέσσερις φορές τη μέρα. Με άλλα λόγια, τα μεγαλώνω από μωρά σαν παιδιά μου!» λέει ο κ. Ελευθεριάδης, πρόεδρος του Συλλόγου Φύλων Αρπακτικών Πτηνών, που συστάθηκε προ τριετίας και αριθμεί σήμερα 60 μέλη. Καθένα από τα πτηνά του είναι όπως λέει και διαφορετικό στα χαρακτηριστικά και τις απαιτήσεις του. «Ολα τους, ωστόσο, είναι εξίσου δύσκολα ώσπου να μάθεις να τα χειρίζεσαι σωστά. Πιο βολικά, πάντως, για έναν αρχάριο είναι τα κοντόφτερα χαμηλής πτήσης γεράκια, αμερικανικής προέλευσης, που ζουν έως και τριάντα χρόνια. Αυτά είναι και τα πιο προστά, μιας και τους αρέσει να ζουν σε ομάδες. Η εκπαίδευσή τους αρχίζει ογδόντα πέντε ημέρες μετά τη γέννησή τους. Ανάλογα και με τον εκπαιδευτή τους, μπορεί ακόμη και σ' έναν μήνα να εξοικειωθούν στη βασική υπακοή. Από τον δεύτερο μήνα αρχίζουν και τα πετάγματα τους...» αναφέρει.

«Με τα γεράκια κάναμε πιο πολύ το χόμπι μας. Από 'κει ξεκίνησαν όλα, ώσπου στην πορεία έγιναν και η δουλειά μας...», λέει ο Κώστας Ελευθεριάδης, ο μοναδικός Έλληνας επαγγελματίας εκπαιδευτής κι εκτροφέας αρπακτικών πτηνών στη Δράμα.

Με... γερακίσια ματιά

37 είδη αρπακτικών πτηνών, αριθμός-ρεκόρ για χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν καταγραφεί μέχρι σήμερα εντός του ελληνικού... FIR, με πιο συνηθισμένα το βραχοκιρκινέζο, την ποτακοβαρβακίνα και τον μεσογειακό πετρίτη.

Στην Ελλάδα

είναι νόμιμη η κατοχή αρπακτικών πτηνών από χομπίστες, εφόσον πρόκειται για τα γεράκια χάρις, διπλοσάινο ή πετρίτης.

Αντιθέτως, η χώρα μας είναι η μοναδική στην Ευρώπη

όπου απαγορεύεται το κυνήγι με τη χρήση γερακιού. Σε Σκόπια και Βουλγαρία οργανώνονται ακόμα και πρωταθλήματα για την ανάδειξη του γερακιού-καλύτερου κυνηγού.

Η ελληνική Πολεμική Αεροπορία

εκπαιδεύει και χρησιμοποιεί γεράκια για την προστασία των αεροσκαφών από άλλα πουλιά, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν προβλήματα στις πτήσεις.

Ως μέλος αγροτικής οικογένειας ο Κώστας Αμνασιδής στην Ημαθία έβριε από παιδί μακρυφτέρουγα και κοντόφτερουγα γεράκια. Τώρα για να κάνει το χόμπι του πραγματικότητα ταΐζει με 500 ορτύκια ετησίως (φωτογραφία κάτω) κάθε ένα από τα 5 γεράκια του.

Ο πετρίτης πάνει ταχύτητα έως και 400 χιλιόμετρα την ώρα στην κάθετη εφόρμησή του προς το θήραμά του

